

Ledning, kan indværes til at give Møde under Sagens Behandling og kan tilpligtes at tage Del i Omkostningerne ved Tilvejebringelsen og Udførelsen af den af Kommunalbestyrelsen udarbejdede Plan samt Vedligeholdelsen af det ommeldte Anlæg, imod at faa Ret til at benytte Ledningen, alt under Forudsætning af, at det ved Kendelse af Vandsynsmændene eller Landvæsenskommissionen afgøres, at Anlægget skal fremmes, og at den paagældende Ejendom helt eller delvis skal deltage i Anlægget. Ved Afgørelsen skal det nøje overvejes, om den Bekostning, som Anlægget vil medføre, staa i passende Forhold til de Fordele, der opnaas for de paagældende Ejendomme. Saafremt Anlægget omfatter saadanne større Dele af Kommunen, at Anlægget maa siges at have almen Interesse, kan en Del af Udgifterne ved det paagældende Anlæg paalignes Kommunens Kasse.

Naar den kommunale Bestyrelse skønner, at et offentligt Vandløb eller en Del af samme hensigtsmæssigt inddrages i et paatænkt Vandafledningsanlæg, kan den, idet Reglerne i §§ 3 og 4 i øvrigt følges, tage Bestemmelse i saa Henseende, og Sagen fremmes da i Overensstemmelse med de for dette Afsnit gældende Regler.

Angaar et Vandafledningsanlæg flere Kommuner, og de vedkommende kommunale Bestyrelser ere uenige om Sagens Fremme eller uenige om, hvorvidt offentlige Vandløb helt eller delvis skulle inddrages under Vandafledningsanlægget, træffes Afgørelsen af de overordnede Myndigheder efter Reglerne i §§ 3 og 4.

Berører et Vandafledningsanlæg imidlertid tillige København, uden at Lov Nr. 123 af 28. April 1906 om nogle Forandringer i og Tillæg til de for København i Lovene af 30. November 1857 og 14. December 1857 om Vandløb givne Bestemmelser efter sit Indhold kan komme til Anvendelse, kan det omhandlede Vandafledningsanlæg med Indenrigsministerens Samtykke behandles efter nævnte Lov af 28. April 1906 m. v. I saa Tilfælde ville dog de i § 5 i Lov af 28. April 1906 nævnte Udgifter ligesom alle øvrige efter samme Lov paa Københavns Kommune faldende Udgifter ved Arbejdets Forberedelse og Kommissionernes Arbejde m. v. være at fordele mellem vedkommende Kommuner efter Kommissionernes nærmere Bestemmelse.

§ 53.

Naar Sagen er indbragt for Vandsynsmændene eller for Landvæsenskommissionen, bliver det først nøjagtigt at undersøge, i Henhold til fremsendte tekniske Oplysninger, som Synsmændene eller Landvæsenskommissionen maatte ønske, om der efter samtlige Forhold er tilstrækkelig Grund til det nye Anlæg. Befindes dette ikke at være Tilfældet, afsiges der herom en Kendelse, og Sagen er da, saafremt den ikke appelleres, dermed bortfalden.

§ 54.

Skønnes det derimod, at det tilsigtede Anlæg bør nyde Fremme, fastsættes nøjagtige Regler om de nye Ledningers Retning, Fald, Dybde, Beskaffenhed og Størrelse, samt om de Godtgørelser, der i Anledning af Anlægget mulig vil være at udrede. Forlanger nogen af det ovenfor liggende Jordsmons Ejere eller Brugere, at Vandafledningsanlægget skal indrettes saaledes, at det bliver i Stand til at modtage og bortføre Vandet fra deres allerede tilstedeværende eller paatænkte Vandafledningsanlæg, bliver dette Forlangende at tage til Følge, medmindre ganske særlige Forhold skønnes at gøre denne Foranstaltning unyttig eller uforholdsmæssig vanskelig. Det bestemmes derhos, hvormeget de paagældende skulle bidrage til de med Anlæggets Udførelse og